

ind i omstillingen i lokalområderne, der bliver berørt her til sommer. Jeg kan derfor kun opfordre de berørte kommuner til at være opmærksomme på de muligheder, de har, for at søge støtte.

Omkring de administrative konsekvenser af afviklingen har Skatteministeriet i øjeblikket et tæt samarbejde med de berørte erhverv om gennemførelse af de nye regler og procedurer.

På Økofins møde den 15. marts 1999 gjorde formandskabet, som jo er det tyske, rede for det tyske kompromisforslag, som også optager nogle af partierne her i Folketinget. Der var tilhængere fra seks lande om at støtte det tyske forslag, der forlænger ordningen i 2½ år og indfører moms her fra sommer, men der var seks lande, der meget klart tilkendegav, at de ønsker at fastholde den beslutning, der blev truffet i 1991. Tre lande udtalte sig ikke på mødet.

Formandskabet konkluderede, også på baggrund af Kommissionens standpunkt og meddelelse, at Økofinrådet tog meddelelsen til efterretning, at de sager, de instrumenter, som Kommissionen foreslår, nu skal undersøges i Coreper, der forbereder Økofins møder, og at sagen dermed kommer op på majmødet i Økofin – sagen vedrørende de instrumenter, som jeg har nævnt ganske kort i mit svar her.

Formandskabet gav desuden udtryk for, at det ikke ville tage initiativ til, at spørgsmålet kommer op på topmødet i Berlin. Proceduren fra Wien skal fastholdes, og sagen ligger i Økofin, og som sagt arbejdes der videre med mulige initiativer til at afbøde virkningerne, som Kommissionen har foreslået det, og det sker på mødet i maj.

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil naturligvis gerne indledningsvis takke både statsministeren og økonomiministeren for besvarelsene. Det siger jo sig selv, at der også efter besvarelsene rejser sig en hel del spørgsmål, som jeg håber vi kan få afklaret i løbet af debatten.

Både statsministeren og økonomiministeren tog udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om, at man ikke skal have en udskydelse, meddelelsen af 17. februar. Og jeg synes egentlig, at jeg her indledningsvis vil sige, at i betragtning af de sidste dages diskussion omkring Kommissionen synes jeg det er påfaldende, at regering-

gen stadig væk i den grad lægger ansvaret for, at der ikke kan komme en kompromisløsning i sagen, over på Kommissionen. Det er ikke noget nyt, men det er nyt, at regeringen vil fastholde det på baggrund af de sidste dages diskussioner.

Jeg har noteret mig, at der også fra regeringspartiers medlemmers side er fremsat forslag om, at Kommissionen skal reformeres, at initiativretten måske ikke skal ligge hos Kommissionen, at Kommissionen skal være et rent embedsapparat og ikke den politiske drivkraft, som Kommissionen er i dag, og som regeringen åbenbart også i dag vil gøre Kommissionen til. Og derfor vil jeg gerne sige, at jeg mener, det her er et politisk spørgsmål, om man skal have et kompromis eller ej, og det er ikke noget, man skal lægge i hænderne på en embedsmandsstab.

I øvrigt er det jo påfaldende, at når man ser kommissionens meddelelse, så baserer den sig for Danmarks vedkommende på den rapport, som Skatteministeriet udarbejdede i december 1997 om konsekvenserne af at afskaffe det afgiftsfri salg for Danmarks vedkommende; en rapport, som gentagne gange meget sagligt er blevet debatteret i forhold til f.eks. de beskæftigelsesmæssige problemer, der vil være, hvor det står helt lysende klart for alle, der har sat sig ind i det her spørgsmål, at Skatteministeriet i den grad har skønmalet konsekvenserne for Danmark i forhold til det, der bliver realiteterne. Det kan vi også se nu, hvor vi kommer nærmere tidspunktet, hvor afskaffelsen skal finde sted, og vi har også set, at regeringen har måttet justere kraftigt i de konsekvenser, som rapporten giver udtryk for der vil være.

Økonomiministeren siger, at det toldfri salg er udtryk for diskrimination. Det er jo en holdning, man kan have, og den anerkender jeg naturligvis; det er en holdning, økonomiministeren har bragt på banen flere gange. Men jeg vil spørge økonomiministeren, om ikke det rent logiske, når vi tager den kasket på, som økonomiministeren forsøger at gøre, i så fald ville være at kombinere ophøret af det afgiftsfri salg med ophøret af de danske særordninger, at knytte dem tæt til det. Og det kompromisforslag, der ligger, om at forlænge salget i 2½ år ville lige præcis sikre, at den sammenknytning er til stede, fordi de danske særordninger jo ophører, som det ligger nu, i år 2003.

Det bliver også nævnt fra økonomiministerens side, at man kan imødegå de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af ophøret gennem